

Estymacja parametrów modelu liniowego z wieloma zmiennymi objaśniającymi przy pomocy Excela

Liniowy model ekonometryczny o postaci:

$$y_t = \alpha_0 + \alpha_1 X_{1t} + \alpha_2 X_{2t} + \dots + \alpha_k X_{kt} + \xi_t.$$

można oszacować za pomocą wielu pakietów komputerowych.

Niniejsze laboratoria mają na celu przybliżenie możliwości szacowania parametrów strukturalnych modelu za pomocą Excela będącego integralną częścią pakietu Office. Wszelkie obliczenia, z pewnością, nie są aż tak zautomatyzowane jak chociażby w pakiecie STATISTICA, Gretl czy też innym, jednak wymagają posiadania pewnych umiejętności (np. posługiwanie się formułami, itp.)

Tym samym dla przykładu przytoczone zostają dane z poprzedniego laboratorium.

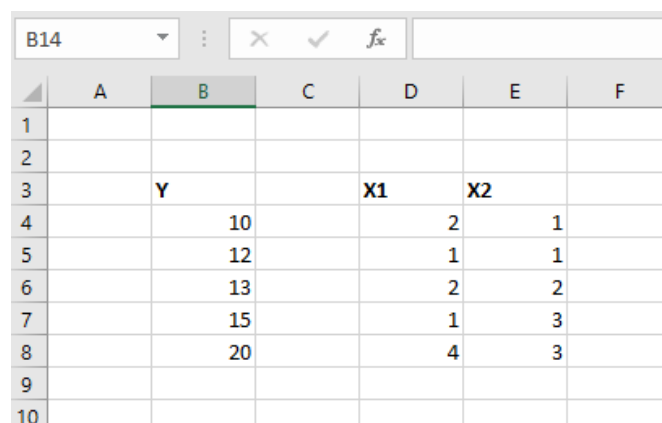
Przykład. Na podstawie następujących obserwacji zmiennych Y , X_1 i X_2

t	y_t	X_{1t}	X_{2t}
1	10	2	1
2	12	1	1
3	13	2	2
4	15	1	3
5	20	4	3

Oszacować parametry strukturalne modelu liniowego opisującego zależność zmiennej Y od zmiennych X_1 i X_2 .

W celu oszacowania wspomnianych w poleceniu parametrów a_0 , a_1 i a_2 posłużymy się właśnie Excelem.

Na wstępie wprowadzamy dane do arkusza. W całej tej „operacji” mamy swego rodzaju pewną dowolność, jednak dla przejrzystości prezentacji zachowano pewien porządek.

	A	B	C	D	E	F
1						
2						
3		Y		X1	X2	
4		10		2	1	
5		12		1	1	
6		13		2	2	
7		15		1	3	
8		20		4	3	
9						
10						

Estymacji parametrów dokonujemy przy pomocy Klasycznej metody najmniejszych kwadratów (ujęcie macierzowe). Podejście to pozwala na szacowanie parametrów dowolnego modelu liniowego. Tym samym należy wyznaczyć wektor a :

Estymacja parametrów modelu liniowego
klasyczną metodą najmniejszych kwadratów – Excel – część 1

$$a = (X^T X)^{-1} \cdot X^T y.$$

Przekształcamy zatem dane w arkuszu tak, aby odpowiadały elementom składowym powyższego działania, czyli wektorowi y oraz macierzy X . Otrzymujemy:

	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
Y			X1	X2			y		X		
	10		2	1			10		1	2	1
	12		1	1			12		1	1	1
	13		2	2			13		1	2	2
	15		1	3			15		1	1	3
	20		4	3			20		1	4	3

Należy w tym miejscu przypomnieć, że naszym zadaniem jest oszacowanie parametrów modelu:

$$y_t = \alpha_0 + \alpha_1 X_{1t} + \alpha_2 X_{2t} + \xi_t.$$

stąd też macierz X składa się z trzech kolumn. Kwestia ta została już wytłumaczona podczas poprzednich zajęć.

Mając przygotowane w arkuszu macierze składowe możemy rozpocząć obliczenia. Na wstępie wyznaczyć należy iloczyn macierzy X^T oraz X . W tym celu należy wstępnie transponować macierz X . Wykorzystuje się do tego dostępną formułę **=transponuj(...)** gdzie w nawiasie podaje się zakres komórek macierzy, którą chcemy transponować. Wstępnie jednak należy zaznaczyć w arkuszu zakres komórek w których to macierz transponowana ma się znaleźć. Po zaznaczeniu opisanego obszaru, wpisaniu formuły naciskamy kombinację klawiszy **Ctrl+Shift+Enter**. Wówczas uzupełni nam się cały zaznaczony obszar. W przypadku naciśnięcia samego Enter uzupełni nam się tylko pojedyncza komórka arkusza.

11											
12			Xt								
13			=transponuj(J4:L8)								
14											
15											
16											
17											

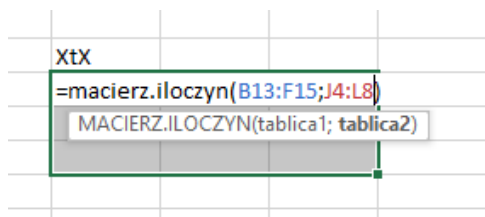
A tak wygląda, finalnie transponowana przez nas macierz:

11											
12			Xt								
13				1	1	1	1	1			
14				2	1	2	1	4			
15				1	1	2	3	3			
16											

Mając do dyspozycji macierz X^T oraz X możemy pomnożyć te dwie macierze i uzyskać $X^T X$.

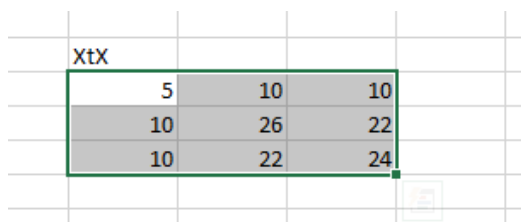
Estymacja parametrów modelu liniowego klasyczną metodą najmniejszych kwadratów – Excel – część 1

W tym celu zaznaczamy kolejny obszar w arkuszu, w którym to ma znaleźć się oszacowana przez nas macierz $X^T X$. Ponieważ mnożymy przez siebie macierz w rozmiarze 3x4 przez macierz 4x3 macierz wynikowa będzie miała rozmiar 3x3 (trzy wiersze i 3 kolumny). Aby pomnożyć przez siebie dwie wskazane macierze posługujemy się tym razem formułą: **=macierz.iloczyn(...;...)**, gdzie w nawiasie wpisujemy zakres komórek macierzy X^T a po średniku zakres komórek macierzy X .

The screenshot shows an Excel cell with the label 'XtX' and the formula '=macierz.iloczyn(B13:F15;J4:L8)'. A tooltip below the formula displays 'MACIERZ.ILOCZYN(tablica1; tablica2)'.

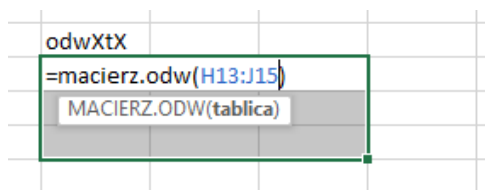
W celu wyświetlenia wartości wciskamy ponownie kombinację klawiszy **Ctrl+Shift+Enter**. Wówczas mamy:

The screenshot shows the result of the matrix multiplication in a 3x3 grid:

XtX			
	5	10	10
	10	26	22
	10	22	24

Pozostaje nam oszacowanie macierzy odwrotnej do macierzy $X^T X$, czyli $(X^T X)^{-1}$. W tym przypadku Excel jest dużo bardziej zautomatyzowany, gdyż posiada wbudowaną formułę pozwalającą od razu na odwrócenie macierzy. Przedstawia się ona następująco: **=macierz.odw(...)**, gdzie w nawiasie podajemy zakres komórek arkusza odpowiedzialnych za macierz $X^T X$. Wygląda to następująco:

The screenshot shows an Excel cell with the label 'odwXtX' and the formula '=macierz.odw(H13:J15)'. A tooltip below the formula displays 'MACIERZ.ODW(tablica)'.

Korzystając z wcześniej opisanego skrótu klawiszowego otrzymujemy:

odwXtX			
	1,4	-0,2	-0,4
	-0,2	0,2	-0,1
	-0,4	-0,1	0,3

W celu finalizacji szacunków pozostaje nam zatem wyznaczenie macierzy $X^T y$. W tym celu mnożymy, wyznaczoną już wcześniej macierz X^T przez wektor y . Wygląda to następująco:

Estymacja parametrów modelu liniowego klasyczną metodą najmniejszych kwadratów – Excel – część 1

17			
18			
19		Xty	
20		=macierz.iloczyn(B13:F15;H4:H8)	
21			
22			
23			
24			

aby otrzymać:

18			
19		Xty	
20			70
21			153
22			153
23			
24			

Należy w tym miejscu zauważyć, że w arkuszu zaznaczono obszar 3x1. Wynika to z tego, że mnożyliśmy macierz o 3 wierszach (X^T) przez macierz o 1 kolumnie (y). Mając tak oszacowane, elementy składowe możemy wyznaczyć wektor a .

		a	
		=macierz.iloczyn(L13:N15;B20:B22)	

co kończy się wynikiem:

		a	
		6,2	
		1,3	
		2,6	

Drugim, znacznie bardziej zautomatyzowanym, sposobem szacowania dowolnych modeli liniowych w pakiecie Excel jest narzędzie **Analysis ToolPak**. Korzystając z pakietu **Analysis ToolPak**, można zaoszczędzić czas i zmniejszyć liczbę czynności wykonywanych podczas opracowywania złożonych analiz statystycznych lub inżynierskich. Użytkownik dostarcza dane i parametry analiz, a narzędzie używa odpowiednich statystycznych lub inżynierskich funkcji makr, aby obliczyć wyniki i wyświetlić je w tabeli wyników. Niektóre narzędzia generują wykresy w dodatkowych tabelach wyników.

Jeśli korzystamy z Excel 365 (system operacyjny Windows) wspomniane narzędzie dostępne jest w menu **Dane** w zakładce **Analizy** pod nazwą **Analiza danych**.

Estymacja parametrów modelu liniowego klasyczną metodą najmniejszych kwadratów – Excel – część 1

W przypadku braku narzędzia należy je samemu załadować. W tym celu należy wykonać następujące kroki:

1. Kliknij kartę **Plik**, kliknij pozycję **Opcje**, a następnie kliknij kategorię **Dodatki**.

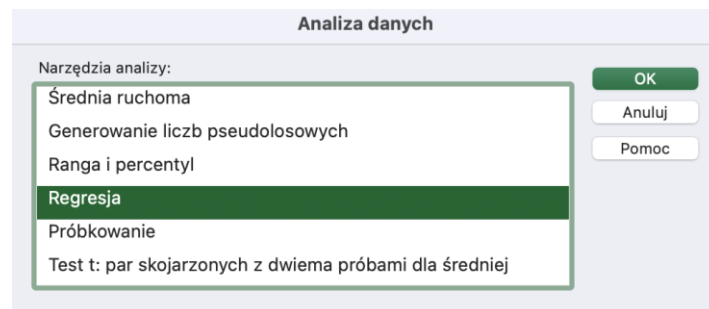
Jeśli korzystasz z programu Excel 2007, kliknij przycisk pakietu Microsoft Office a następnie kliknij pozycję Opcje programu Excel.

2. W polu **Zarządzanie** wybierz pozycję **Dodatki programu Excel**, a następnie kliknij przycisk **Przejdź**.
3. W oknie **Dodatki** zaznacz pole wyboru **Analysis ToolPak**, a następnie kliknij przycisk **OK**.
 - Jeśli pozycja **Analysis ToolPak** nie jest wyświetlana w polu **Dostępne dodatki**, kliknij przycisk **Przeglądaj**, aby odnaleźć ten dodatek.
 - Jeśli zostanie wyświetlony monit informujący o tym, że na komputerze nie zainstalowano pakietu Analysis ToolPak, kliknij przycisk **Tak**, aby zainstalować ten pakiet.

Po wykonaniu tych operacji narzędzie to powinno być dostępne, jak wyżej wspomniano w menu **Dane** w zakładce **Analizy** pod nazwą **Analiza danych**.

Po kliknięciu na Analizę otwiera się okno Narzędzi analizy, które w zależności od wersji Microsoft Office może wyglądać nieco różnie. Dla przykładu:

Modułem dla nas istotnym jest moduł **Regresja**. W celu przeprowadzenia analizy modelu ekonometrycznego (szacowania parametrów strukturalnych, stochastycznych oraz analizy reszt) należy wprowadzić dane wejściowe z arkusza kalkulacyjnego. I tak w analizowanym przez nas przykładzie wygląda to następująco:

Estymacja parametrów modelu liniowego klasyczną metodą najmniejszych kwadratów – Excel – część 1

Regresja

Wejście

Zakres wejściowy Y:

Zakres wejściowy X:

Tytuły Stała wynosi Zero

Poziom ufności: %

OK

Anuluj

Pomoc

Opcje wyjścia

Zakres wyjściowy:

Nowy arkusz:

Nowy skoroszyt

Składniki resztowe

Składniki resztowe Rozkład reszt

Std. składniki resztowe Rozkład linii dopasowanej

Rozkład normalny

Rozkład prawdopodobieństwa normalnego

Opcję **Tytuły**, wykorzystujemy wówczas, jeżeli wartości zmiennych w arkuszu wskazujemy wraz z ich nazwami. Tak też zostało poczynione w tym przypadku. Opcja **Zakres wyjściowy**, to wskazanie adresu komórki (miejsca w arkuszu), w którym ma zostać wyświetlona analiza. W **Składnikach resztowych** możemy dodatkowo wykonać analizę reszt w różnych przekrojach. Po takim wyborze opcji otrzymujemy następujące tabele wynikowe:

PODSUMOWANIE - WYJŚCIE									
<i>Statystyki regresji</i>									
Wielokrotność:	0,934953438								
R kwadrat	0,874137931								
Dopasowany	0,748275862								
Błąd standar	1,910497317								
Obserwacje	5								
ANALIZA WARIANCJI									
	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Istotność F</i>				
Regresja	2	50,7	25,35	6,94520548	0,12586207				
Resztkowy	2	7,3	3,65						
Razem	4	58							
	<i>Współczynniki</i>	<i>Błąd standardowy</i>	<i>t Stat</i>	<i>Wartość-p</i>	<i>Dolne 95%</i>	<i>Górne 95%</i>	<i>Dolne 95,0%</i>	<i>Górne 95,0%</i>	
Przecięcie	6,2	2,260530911	2,74271852	0,11119674	-3,5262795	15,9262795	-3,5262795	15,9262795	
X1	1,3	0,854400375	1,52153491	0,26753298	-2,3761881	4,9761881	-2,3761881	4,9761881	
X2	2,6	1,046422477	2,48465611	0,13091585	-1,9023925	7,10239253	-1,9023925	7,10239253	
SKŁADNIKI RESZTOWE - WYJŚCIE									
<i>Obserwacja</i>	<i>Przewidywane Y</i>	<i>Składniki resztowe</i>							
1	11,4	-1,4							
2	10,1	1,9							
3	14	-1							
4	15,3	-0,3							
5	19,2	0,8							

Otrzymany wynik jest analogiczny do wcześniej otrzymanego. Dodatkowo Excel wyrzuca dużo więcej informacji dotyczących konstruowanego modelu.

Zadania do samodzielnego rozwiązania:

Zadanie 1. **2.14.** Na podstawie następujących obserwacji zmiennych Y, X_1, X_2, X_3 :

t	y_t	x_{t1}	x_{t2}	x_{t3}
1	3	-2	0	1
2	3	-1	1	1
3	4	-1	1	2
4	3	1	0	2
5	5	2	1	1
6	4	1	1	2

oszacować parametry strukturalne modelu liniowego opisującego zależność zmiennej Y od zmiennych X_1, X_2, X_3 .

Zadanie 2. **2.15.** Na podstawie następujących obserwacji zmiennych Y, X_1, X_2, X_3 :

t	y_t	x_{t1}	x_{t2}	x_{t3}
1	3	0	0	2
2	3	1	0	2
3	4	1	1	1
4	5	1	0	1
5	5	2	1	1

oszacować parametry strukturalne modelu liniowego opisującego zależność zmiennej Y od zmiennych X_1, X_2, X_3 .